

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8S/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7021200205
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Bystrianská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7021200205.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Bystrianskej a členov senátu JUDr. Radovana Turčíka a JUDr. Petry Vysaníkovej, v právnej veci žalobcu: M. Y., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť: O., prechodný pobyt: G. M., I., N. Š.D. XXXX/XXA, právne zastúpeného: JUDr. Vladimír Novák, advokát so sídlom v Košiciach, Štúrova 8, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Jarková 31, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-PO2-89/2021 zo dňa 26.01.2021 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov č. PPZ-HCP-PO2-89/2021 zo dňa 26.01.2021 ako aj rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Michalovce č. PPZ-HCP-PO7-180-021/2020-TPC zo dňa 04.12.2020 a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Správnou žalobou zo dňa 29.03.2021, doručenou Krajskému súdu v Košiciach ako správne súdu (ďalej aj súd) v ten istý deň, sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-PO2-89/2021 zo dňa 26.01.2021 (ďalej aj napadnuté rozhodnutie), ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Michalovce (ďalej aj správny orgán prvého stupňa) č. PPZ-HCP-PO7-180-021/2020-TPC zo dňa 04.12.2020, ktorým prvostupňový správny orgán podľa § 54 ods. 2 písm. b/ zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 404/2011 Z. z. alebo zákon o pobyte cudzincov) rozhodol o zamietnutí žiadosti žalobcu o udelenie dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky.

2. Žalobca navrhol napadnuté rozhodnutie žalovaného ako i rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 04.12.2020 zrušiť a vec vrátiť správne orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie. Žiadal tiež priznať náhradu trov konania.

administratívne konanie

3. Správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. PPZ-HCP-PO7-180-021/2020-TPC zo dňa 04.12.2020 podľa § 54 ods. 2 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov zamietol žiadosť žalobcu o udelenie dlhodobého

pobytu na území Slovenskej republiky, pretože je tu dôvodné podozrenie, že žalobca ohrozí bezpečnosť štátu. Správny orgán prvého stupňa vychádzal z nesúhlasného stanoviska Slovenskej informačnej služby s udelením dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky žalobcovi. S uvedeným rozhodnutím sa žalobca nestotožnil, a preto proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa podal odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím.

4. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žalobca má na území Slovenskej republiky udelený prechodný pobyt na účel podnikania od 12.05.2015. Dňa 28.08.2020 podal žalobca na správnom orgáne prvého stupňa žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu podľa § 52 ods. 1 písm. a/ zákona o pobyte cudzincov. Správny orgán prvého stupňa si v súlade s ustanovením § 125 ods. 6 zákona o pobyte cudzincov vyžiadal stanovisko Slovenskej informačnej služby (ďalej aj SIS) a Vojenského spravodajstva (ďalej aj VS) na posúdenie žiadosti žalobcu. Vyjadrenie SIS bolo podľa zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon o ochrane utajovaných skutočností) zaslané na Úrad hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru (ďalej aj ÚHCP PPZ). Následne bola dňa 19.10.2020 z ÚHCP PPZ na správny orgán prvého stupňa doručená informácia, že SIS po vyhodnotení informácii o žalobcovi vyjadrila nesúhlas s udelením dlhodobého pobytu pre žalobcu. Dňa 24.10.2020 bol riaditeľ Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Michalovce za dodržania všetkých bezpečnostných opatrení oboznámený v chránenom priestore v budove ÚHCP PPZ, Ružinovská 1/B, Bratislava s predmetnou informáciou SIS k žalobcovi, uvedenej v utajovanej písomnosti. Z manipulácie s utajovanou skutočnosťou spracoval riaditeľ Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Michalovce úradný záznam v ktorom uviedol, že na základe oboznámenia s utajovanou písomnosťou bolo zistené, že u žalobcu je dôvodný postup podľa § 54 ods. 2 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov, nakoľko je dôvodné podozrenie, že pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu. Správny orgán prvého stupňa dňa 24.10.2020 zaslal opätovnú žiadosť o stanovisko SIS, v ktorej žiada o zaujatie stanoviska z bezpečnostného hľadiska k udeleniu dlhodobého pobytu pre žalobcu. Dňa 23.11.2020 starší referent Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Michalovce za dodržania všetkých bezpečnostných opatrení bol oboznámený s utajovanou skutočnosťou. Z manipulácie s predmetnou utajovanou skutočnosťou spracoval úradný záznam, v ktorom uviedol, že na základe oboznámenia s utajovanou skutočnosťou bolo zistené, že u žalobcu je dôvodný postup podľa § 54 ods. 2 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov, nakoľko je podozrenie, že pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu. Správny orgán prvého stupňa uviedol, že vyjadrenie SIS považuje za utajovanú skutočnosť, a preto vyjadrenie SIS nebolo a ani nemohlo byť doložené k spisovému materiálu, pretože žalobca nie je oprávnenou osobou oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami. Z uvedeného dôvodu vyjadrenie SIS, ktoré bolo zaslané na ÚHCP PPZ, je v spisovom materiáli nahradené informáciou z ÚHCP PPZ, evidovanou pod číslom PPZ-HCP-P07-180-008/2020-TPC zo dňa 19.10.2020.

Ďalej žalovaný uviedol, že správny orgán prvého stupňa pred vydaním meritórneho rozhodnutia vo veci dal žalobcovi možnosť, aby sa vyjadril pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladom i k spôsobu ich zistení, prípadne navrhol doplnenie podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Dňa 02.12.2020 bolo správnomu orgánu prvého stupňa doručené vyjadrenie žalobcu. S argumentmi vo vyjadrení sa správny orgán prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal.

5. Žalovaný skonštatoval, že správny orgán prvého stupňa použil ako podklad pre vydanie svojho rozhodnutia informáciu, ktorá požíva ochranu podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností, a ktorá zakladá dôvodné podozrenie, že žalobca ohrozí bezpečnosť štátu. Túto informáciu považuje žalovaný za dostatočne preukázanú na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu žalobcu na území Slovenskej republiky, čo je právnym dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu. Ďalej žalovaný uviedol, že ak by odôvodnenie rozhodnutia obsahovalo opis zisteného stavu, došlo by k odkrytiu zdroja poznatkov, samotnej masy poznatkov a spôsobu ich získania, čím by sa v konkrétnej veci zmarilo konanie príslušných štátnych orgánov a vo všeobecnosti by sa aj zverejnili postupy používané na odhaľovanie konaní, ktoré môžu ohrozovať ústavné zriadenie, zvrchovanosť a bezpečnosť Slovenskej republiky. Dodal, že utajovaná skutočnosť musí byť chránená pred nepovolanou osobou a cudzou mocou. S poukazom na ustanovenia § 35 ods. 3 zákona o ochrane utajovaných skutočností, žalobca nie je osobou oprávnenou na oboznamovanie sa s informáciou, ktorá je predmetom ochrany podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností, preto sa uvedená písomnosť nenachádza v spisovom materiáli žalobcu a môže byť sprístupnená iba podľa § 24 vyhlášky č. 48/2019 Z. z. Národného bezpečnostného úradu, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o administratívnej bezpečnosti

utajovaných skutočností. Žalovaný dodal, že ak má žalobca záujem o oboznámenie sa s utajovanou informáciou, ktorá bola podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia, má možnosť o to požiadať pôvodcu utajovanej informácie - SIS, o jej odtajnenie a sprístupnenie. Je výlučne v kompetencii SIS, či utajovanú informáciu žalobcovi sprístupni. Režim utajovanej skutočnosti bol určený jej pôvodcom (SIS) a prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný tak nemajú podľa platnej a účinnej právnej úpravy kompetenciu na jej sprístupnenie.

6. Žalovaný tiež uviedol, že u žalobcu bola jednoznačne preukázaná prekážka na udelenie dlhodobého pobytu v podobe existencie dôvodného podozrenia, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu podľa § 54 ods. 2 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov, vyjadrená v doručenej informácii poskytnutej SIS, ktorú správny orgán prvého stupňa získal zákonným spôsobom tak, ako mu to ustanovenie § 125 ods. 6 zákona o pobyte cudzincov priamo ukladá. Dodal, že zákonodarca správneho orgánu nedal žiadnu dispozíciu rozhodnúť v prospech žalobcu aj bez splnenia predpísaných podmienok na udelenie dlhodobého pobytu.

7. V závere žalovaný uviedol, že zamietnutím žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu žalobcovi nebude neprimeraným spôsobom zasiahnuté do jeho základných práv a slobôd garantovaných čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj Dohovor), pretože tento zásah je v súlade so zákonom a je nevyhnutný v záujme ochrany verejnej bezpečnosti, predchádzania zločinnosti, ochrany práv a slobôd iných. A tiež poukázal na to, že bezpečnostný záujem Slovenskej republiky je záujmom verejným, ktorý je nadradený súkromnému záujmu žalobcu.

správna žaloba a vyjadrenie žalovaného k žalobe

8. Žalobca v správnej žalobe uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Toto rozhodnutie preto považuje za nepreskúmateľné a nezákonné.

9. Žalobca uviedol, že nepozná dôvody, pre ktoré SIS predložila správneho orgánu prvého stupňa nesúhlasné stanovisko k jeho žiadosti a nemôže sa stotožniť s tým, že dôvody negatívneho stanoviska SIS sú predmetom utajenia, preto mu ich správny orgán nemôže sprístupniť. Podotkol, že bol tak zbavený možnosti uplatňovať svoje práva v správnom konaní a účinne brániť svoje práva, pretože nevie, čo sa mu kladie za vinu.

10. Pokračoval, že si nie je vedomý žiadneho konania či už na území Ukrajiny, Slovenska, alebo akéhokoľvek iného štátu, ktorým by mohol ohroziť bezpečnosť Slovenskej republiky. Na území Slovenska má udelený pobyt už viac ako 5 rokov a pri rozhodovaní o udelení prechodného pobytu, ako aj pri jeho obnovení nebolo doteraz nikdy stanovisko SIS negatívne. Od posledného obnovenia pobytu si nie je žalobca vedomý žiadnych svojich úkonov, ktoré by mohli zakladať dôvody na ohrozenie bezpečnosti Slovenskej republiky alebo verejného poriadku. Doteraz nebol trestne stíhaný, nebol odsúdený, ani nespáchal žiadny priestupok. Postup SIS sa mu preto javí ako účelový a svojvoľný.

11. Žalobca je toho názoru, že samotné nesúhlasné stanovisko SIS nemôže byť dôvodom na zamietnutie žiadosti žalobcu o udelenie dlhodobého pobytu na Slovensku. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti žalobcu podľa § 54 ods. 2 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov musí byť riadne odôvodnené a musí byť z neho zrejme v čom spočíva dôvodnosť podozrenia, že žalobca ohrozí bezpečnosť Slovenskej republiky alebo verejný poriadok, čo sa v danom prípade nestalo a žalovaný vychádzal len zo stanoviska SIS.

12. V závere žaloby žalobca poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 8/2016 z 12.12.2018, ktorým stratilo účinnosť ustanovenie § 120 ods. 2 zákona č. 404/2011 Z. z., a ktorým sa žalovaný pri vydaní napadnutého rozhodnutia stále riadi, čo žalobca považuje za nezákonné.

13. K správnej žalobe sa žalovaný písomne vyjadril dňa 14.06.2021. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že informáciu týkajúcu sa žalobcu, ktorá je predmetom utajenia, považuje za dostatočne preukázanú na vydanie rozhodnutia o zamietnutí jeho žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky.

14. Žalovaný konštatoval, že ak by odôvodnenie rozhodnutia obsahovalo opis zisteného stavu, došlo by k odkrytiu zdroja poznatkov, samotnej masy poznatkov a spôsobu ich získania, čím by sa v konkrétnej veci zmarilo konanie príslušných štátnych orgánov a vo všeobecnosti by sa aj zverejnili postupy používané na odhaľovanie konaní, ktoré môžu ohrozovať ústavné zriadenie, zvrchovanosť a bezpečnosť Slovenskej republiky. Prvostupňový správny orgán a žalovaný nemal dôvod a nie je to ani v jeho kompetencii, spochybňovať relevantnosť informácií poskytnutých SIS, ktorá pri svojej činnosti využíva rôzne metódy a postupy operatívneho preverovania dotknutých osôb, a ktorý je ako štátny orgán kompetentný vyjadrovať sa k otázkam bezpečnostného záujmu Slovenskej republiky. Prvostupňový správny orgán taktiež nemá právomoc na ovplyvnenie stanoviska SIS a ani na zásah do činnosti SIS. Zároveň podotkol, že prvostupňový správny orgán a ani žalovaný nedisponoval možnosťou odtajnenia celej alebo časti utajovanej skutočnosti, nakoľko nie je jej pôvodcom.

15. Navrhol preto súdu, aby žalobu ako nedôvodnú zamietol a tiež navrhol na pojednávaní vypočúť príslušníka SIS ako orgán, ktorý disponuje utajovanými informáciami.

16. Vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe bolo žalobcovi doručené dňa 06.08.2021, no žalobca vo veci repliku súdu nedoručil.

17. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 12.05.2022. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu zotrval na svojom stanovisku uvedenom v správnej žalobe, zdôraznil, že žalobca nemá vedomosť, a ani netuší, čo by mohlo byť tou skutočnosťou, ktorá mala za následok negatívne stanovisko SIS a poukázal na rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 6S/32/2021 zo dňa 04.11.2021. Zástupkyňa žalovaného sa na pojednávaní pridrжала napadnutého rozhodnutia, ako aj svojho vyjadrenia k žalobe, pričom zdôraznila, že nakoľko žalobca nie je oprávnenou osobou na oboznamovanie sa s utajovanou skutočnosťou, nebol daný dôvod oboznamovať ho s uvedenou informáciou SIS.

právny názor správneho súdu

18. Krajský súd v Košiciach ako vecne a miestne príslušný správny súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného ako i rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, a po oboznámení sa s obsahom súdneho i administratívneho spisu, vo veci rozhodol rozsudkom na pojednávaní konanom dňa 12.05.2022, keď dospel k záveru o dôvodnosti podanej správnej žaloby. Rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa preto zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

19. Podstatou konania v správnom súdnictve je preskúmať zákonnosť rozhodnutia a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo skutočný stav veci, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

20. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj SSP), v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

22. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosc možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

24. Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydli a korešpondencie.

25. Podľa čl. 8 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

26. Podľa § 2 ods. 1 písm. l/ zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 404/2011 Z. z. alebo zákon o pobyte cudzincov), na účely tohto zákona sa rozumie ohrozením bezpečnosti štátu konanie osoby, ktorým ohrozuje demokratický poriadok, zvrchovanosť, územnú celistvosť alebo nedotknuteľnosť hraníc štátu, alebo konanie osoby, ktorým porušuje základné práva a slobody, ktorými sú chránené životy a zdravie osôb, majetok a životné prostredie.

27. Podľa § 2 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, cudzincom je každý, kto nie je štátnym občanom Slovenskej republiky.

28. Podľa § 51 zákona o pobyte cudzincov, dlhodobý pobyt sa udeľuje na neobmedzený čas.

29. Podľa § 52 ods. 1 písm. a/ zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar udeľí dlhodobý pobyt, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 54 ods. 2, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý sa na území Slovenskej republiky zdržiava oprávnene a nepretržite po dobu piatich rokov bezprostredne pred podaním žiadosti.

30. Podľa § 54 ods. 2 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu, ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny ohrozí bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok.

31. Podľa § 120 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, ak nie je v tomto zákone alebo osobitnom predpise ustanovené inak, vzťahuje sa na konanie podľa tohto zákona všeobecný predpis o správnom konaní. Právne úkony vykonávané orgánom verejnej moci, fyzickou osobou a právnickou osobou v konaní podľa tohto zákona sa vykonávajú výlučne v listinnej podobe, ak v § 33 ods. 9, § 48 ods. 3, § 113 písm. c), § 115 ods. 1 a 10 a § 125 ods. 10 nie je ustanovené inak.

32. Podľa § 120 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov v znení platnom a účinnom do 06.03.2019; policajný útvar uvedie v odôvodnení rozhodnutia iba skutočnosť, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky, ak ide o rozhodnutie

a) o zamietnutí žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa § 33 ods. 6 písm. b/, ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,

b) o zrušení prechodného pobytu podľa § 36 ods. 1 písm. b/, ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,

c) o zamietnutí žiadosti o vydanie modrej karty podľa § 39 ods. 1 písm. c/, ak je štátny príslušník tretej krajiny hrozbou pre bezpečnosť štátu,

d) o zamietnutí žiadosti o obnovenie modrej karty alebo o odňatí modrej karty podľa § 41 ods. 1 písm. d/, ak je držiteľ modrej karty hrozbou pre bezpečnosť štátu,

e) o zamietnutí žiadosti o udelenie trvalého pobytu podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,

f) o zrušení trvalého pobytu podľa § 50 ods. 1 písm. a/, ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu,

g) o zamietnutí žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu podľa § 54 ods. 2 písm. b/, ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny ohrozí bezpečnosť štátu,

h) o zrušení tolerovaného pobytu podľa § 61 ods. 1 písm. b/, ak štátny príslušník tretej krajiny ohrozuje bezpečnosť štátu,

i) o administratívnom vyhostení podľa § 82 ods. 2 písm. a/, ak štátny príslušník tretej krajiny predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, alebo podľa § 82 ods. 2 písm. b/, ak štátny príslušník tretej krajiny ohrozuje bezpečnosť štátu.

33. Podľa § 125 ods. 6 zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar si na posúdenie žiadosti o udelenie prechodného pobytu a žiadosti o udelenie trvalého pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny staršieho ako 14 rokov vyžiada stanovisko Slovenskej informačnej služby a Vojenského spravodajstva, ktorí pri nesúhlase s udelením pobytu zašlú nesúhlasné stanovisko policajnému útvaru do pätnástich dní od doručenia žiadosti o stanovisko. Slovenská informačná služba a Vojenské spravodajstvo v stanovisku podľa predchádzajúcej vety prihládajú na záujmy štátu v rozsahu svojej pôsobnosti.

34. Podľa § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností, na účely tohto zákona je:

a) utajovanou skutočnosťou informácia alebo vec určená pôvodcom utajovanej skutočnosti, ktorú vzhľadom na záujem Slovenskej republiky treba chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, neoprávneným rozmnožením, zničením, stratou alebo odcudzením (ďalej len „neoprávnená manipulácia“), a ktorá môže vzniknúť len v oblastiach, ktoré ustanoví vláda Slovenskej republiky svojím nariadením,

b) informáciou 1. obsah písomnosti, nákresu, výkresu, mapy, fotografie, grafu alebo iného záznamu, 2. obsah ústneho vyjadrenia, 3. obsah elektrického, elektromagnetického, elektronického alebo iného fyzikálneho transportného média.

35. Podľa § 6 ods. 1 zákona o ochrane utajovaných skutočností, utajovaná skutočnosť musí byť chránená pred nepovolanou osobou a cudzou mocou spôsobom ustanoveným v tomto zákone, v predpisoch vydaných na jeho vykonanie a v ďalších osobitných predpisoch.

36. Podľa § 35 ods. 2, 3 a 4 zákona o ochrane utajovaných skutočností, s utajovanými skutočnosťami sa môže v rozsahu nevyhnutne potrebnom na jej využitie, bez splnenia podmienok podľa § 10 oboznámiť aj obvinený, jeho obhajca a ďalšie osoby podľa osobitného zákona, ohrozený svedok a chránený svedok, osoba konajúca v prospech orgánov podľa osobitných predpisov, osoba na základe dohody podľa osobitného predpisu a agent po podpísaní vyhlásenia o mlčanlivosti a poučení o povinnostiach pri ochrane utajovaných skutočností a možných dôsledkoch ich porušenia. Poučenie tejto osoby vykoná ten, kto ju bude oboznamovať s utajovanými skutočnosťami, o čom vyhotoví písomný záznam.

Za oprávnenú osobu sa považuje aj osoba, ktorá sa v konaní pred štátnym orgánom, na základe súhlasu vedúceho, do ktorého pôsobnosti utajovaná skutočnosť patrí, jednorazovo oboznámi s utajovanými skutočnosťami v rozsahu potrebnom na konanie, a to advokát, notár, znalec, tlmočník, súdny exekútor alebo starosta obce po podpísaní vyhlásenia o mlčanlivosti a poučení o povinnostiach pri ochrane utajovaných skutočností a možných dôsledkoch ich porušenia. Poučenie vykoná ten, kto bude oprávnený rozhodnúť o prizvaní takejto osoby na konanie, o čom vyhotoví písomný záznam.

Štátny orgán, ktorý vo veci koná, je povinný neodkladne písomne informovať úrad a pôvodcu utajovanej skutočnosti o osobe uvedenej v odseku 3 a o rozsahu jej oboznámenia s utajovanými skutočnosťami stupňa utajenia Prísne tajné, Tajné alebo Dôverné.

37. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej aj Správny poriadok), správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

38. Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

39. Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

40. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

41. Podľa § 32 ods. 2 vety prvej a druhej Správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

42. Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

43. Podľa § 34 ods. 1, 4 a 5 Správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

44. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

45. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

46. Podstata žalobných dôvodov žalobcu uplatnených v správnej žalobe spočívala v tvrdení, že v priebehu konania pred správne orgánom prvého stupňa a následne pred žalovaným došlo k závažnému porušeniu jeho procesných práv, nakoľko nebol oboznámený minimálne s podstatou dôvodov nesúhlasného stanoviska SIS, ktoré tvorilo podklad pre rozhodnutie o zamietnutí žiadosti žalobcu o udelenie dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky (dôvodné podozrenie, že žalobca ohrozí bezpečnosť štátu) tak, aby sa k nim vedel právne a skutkovo vyjadriť. Z uvedeného dôvodu považuje žalobca rozhodnutie správne orgánu prvého stupňa i žalovaného za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov v ňom uvedených.

47. Správny súd považuje za potrebné uviesť, že dôležitým ustanovením, ktoré malo v minulosti vplyv na odôvodňovanie rozhodnutí orgánov verejnej správy vydaných vo veciach pobytu podľa zákona o pobyte cudzincov bolo ustanovenie § 120 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov v znení do 05.03.2019, podľa ktorého policajný útvar uvedie v odôvodnení rozhodnutia iba skutočnosť, že ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky (k uvedeným rozhodnutiam patrilo aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu podľa § 54 ods. 2 písm. b/, t. j. ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny ohrozí bezpečnosť štátu; vychádzajúc z § 120 ods. 2 písm. g/ zákona o pobyte cudzincov).

48. Ústavný súd Slovenskej republiky následne nálezom sp. zn. PL. ÚS 8/2016 zo dňa 12.12.2018 rozhodol, že ustanovenie § 120 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2 a čl. 13 ods. 4 Ústavy SR a s čl. 47 Charty základných práv EÚ.

49. V prejednávanej veci správny súd považuje za podstatné uviesť resp. citovať časti odôvodnenia uvedeného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.12.2018:

„119. Optimálna miera uspokojenia uplatnením napadnutej právnej úpravy v kolízii stojacich ústavou chránených hodnôt - základných procesných práv dotknutých osôb na jednej strane a bezpečnosti

štátu na druhej strane si vyžaduje taký prístup, ktorý poskytne minimálny štandard ochrany základných práv dotknutých osôb. Aj keď možno akceptovať názor, že tento štandard nemusí predstavovať rovnakú kvalitu ochrany, ako je to v iných prípadoch, ktoré nesúvisia s účelom napadnutej právnej úpravy, podľa ústavného súdu nemožno akceptovať stav, ak v zákone niet žiadnej opory pre reálne uplatnenie základných práv a slobôd dotknutých osôb (m. m. PL. ÚS 15/03). Zákom daná možnosť súdu oboznámiť sa s utajovanou skutočnosťou v rámci súdneho prieskumu administratívno-právnych rozhodnutí podľa napadnutej právnej úpravy a zákonom daná možnosť advokáta na základe súhlasu vedúceho, do ktorého pôsobnosti utajovaná skutočnosť patrí, jednorazovo oboznámiť sa s utajovanou skutočnosťou v rozsahu potrebnom na konanie podľa ústavného súdu nepredstavujú dostatočnú procesnú záruku efektívneho uplatňovania a ochrany v návrhoch najvyššieho súdu označených základných procesných práv dotknutých osôb.

120. V súvislosti s možnosťou vyjadriť sa k dôkazu je potrebné poukázať aj na ustanovenie § 82 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov, podľa ktorého „z nahliadania nemožno vylúčiť časti administratívneho spisu uvedené v odseku 1, ktorými správny súd vykonal alebo bude vykonávať dôkaz. Z nahliadania nemožno vylúčiť ani tie časti spisu, do ktorých mal účastník konania právo nahliadať v konaní pred orgánom verejnej správy.“ Správny súdny poriadok v citovanom ustanovení tak vymedzuje prístup k administratívne (súdnemu) spisu v závislosti od toho, či spis (administratívny, súdny) obsahuje utajované skutočnosti alebo iné skutočnosti chránené podľa osobitného predpisu, ktorými sa vykonal alebo sa bude vykonávať dôkaz alebo ktorými sa naopak dôkaz nevykonal alebo nevykoná. Keď správny súd vykonal alebo plánuje vykonať dôkaz súvisiaci s utajovanou alebo inou chránenou skutočnosťou, zákon neumožňuje vylúčiť z nahliadnutia do spisu ani tie časti, ktoré tieto skutočnosti obsahujú. Dôvodom tejto úpravy je práve ústavou zaručené základné právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

121. Ústavný súd pripúšťa, aby sa v spojitosti s ochranou utajovaných skutočností zvolili také postupy a úkony príslušného orgánu verejnej moci, ktorých preskúmateľnosť je obmedzená tak, aby sa zákonom sledovaný cieľ dosahoval bez ohrozenia bezpečnostných záujmov štátu a nevznikali s tým spojené ujmy (porovnaj § 2 zákona o ochrane utajovaných skutočností). Obmedzenie tejto preskúmateľnosti však nesmie viesť k tomu, aby sa dotknutá osoba nedozvedela aspoň základné informácie o tom, prečo predstavuje hrozbu pre bezpečnostný záujem Slovenskej republiky (m. m. PL. ÚS 15/03).

122. Základné právo na súdnu ochranu v správnom súdnictve predpokladá nielen formálne umožnenie prístupu uplatnením napadnutej právnej úpravy dotknutých osôb k súdu, resp. súdnej ochrane, ale tiež taký prístup, ktorý im umožní účinnú (efektívnu) ochranu ich individuálnych záujmov. Efektívnosť ochrany individuálnych záujmov závisí od mnohých faktorov, predovšetkým však od práva dotknutej osoby brániť svoje záujmy za najlepších možných podmienok, čo v kontexte napadnutej právnej úpravy znamená, že dotknutá osoba má možnosť vyžadovať od príslušného orgánu (policajného útvaru, resp. ministerstva) sprístupnenie aspoň podstaty dôvodov týkajúcich verejnej bezpečnosti, ktoré tvoria základ jeho rozhodnutia podľa napadnutej právnej úpravy a tak so znalosťou veci posúdiť, či je pre ňu užitočné obrátiť sa s príslušným návrhom na súd. Iba tak sa z hľadiska dotknutej osoby môže vylúčiť svojvôľa alebo iný ústavne neudržateľný postup príslušného orgánu (policajného útvaru, resp. ministerstva) pri napĺňaní účelu napadnutej právnej úpravy vo vzťahu k dotknutej osobe. Z toho vyplýva, že príslušný orgán (policajný útvar, resp. ministerstvo) musí mať zákonom uloženú povinnosť oznámiť dotknutej osobe aspoň podstatu dôvodov týkajúcich sa verejnej bezpečnosti, ktoré tvoria základ rozhodnutia podľa napadnutej právnej úpravy, ak už z dôvodu ochrany verejnej bezpečnosti nemôže dotknutej osobe oznámiť presné a úplné dôvody tvoriace základ rozhodnutí podľa napadnutej právnej úpravy.

123. Aj keď podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností sa za osobu oprávnenú oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami považuje aj osoba, ktorá sa v konaní pred štátnym orgánom, na základe súhlasu vedúceho, do ktorého pôsobnosti utajovaná skutočnosť patrí, jednorazovo oboznámi s utajovanými skutočnosťami v rozsahu potrebnom na konanie, a to advokát, podpísaním vyhlásenia o mlčanlivosti a poučení o povinnostiach pri ochrane utajovaných skutočností a možných dôsledkoch ich porušenia sa zaväzuje neoznámiť ich osobe dotknutej rozhodnutím podľa napadnutej právnej úpravy, ktorú v konaní zastupuje.

124. Platná právna úprava tak síce výslovne pripúšťa súdny prieskum rozhodnutí podľa napadnutej právnej úpravy, avšak s ohľadom na to, že rozhodnutiami podľa napadnutej právnej úpravy dotknutá

osoba sa nedozvie ani podstatu dôvodov týkajúcich sa verejnej bezpečnosti, ktoré tvoria základ týchto rozhodnutí, ak už z dôvodu bezpečnosti štátu nemožno dotknutej osobe oznámiť presné a úplné dôvody tvoriace základ týchto rozhodnutí, takýto súdny prieskum nemôže byť z hľadiska ochrany práv a právom chránených záujmov takejto osoby efektívny, nemôže byť ani dostatočnou zárukou proti prípadnej svojvôli kompetentného štátneho orgánu a nemôže ani reálne napĺňať základné právo dotknutej osoby na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru či právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces podľa čl. 47 charty.

125. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora platí, že ak má byť súdny prieskum zaručený čl. 47 charty účinný, dotknutá osoba musí mať možnosť oboznámiť sa s dôvodmi, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté voči nej, a to buď prostredníctvom prečítania samotného rozhodnutia, alebo prostredníctvom oznámenia dôvodov na základe jej žiadosti, bez toho, aby bola dotknutá právomoc príslušného súdu vyžadovať od dotknutého orgánu, aby tieto dôvody oznámil (rozsudok Josep Penarroja Fa, spojené veci C-372/09 a C-373/09, EU:C:2011:156, bod 63, ako aj rozsudok Hristo Gajdarov, C-430/10, EU:C:2011:749, bod 41), aby sa jej umožnilo brániť svoje práva za najlepších možných podmienok a pri plnej znalosti veci rozhodnúť, či je potrebné obrátiť sa na príslušný súd, a aby tento súd mal možnosť v plnom rozsahu preskúmať zákonnosť dotknutého vnútroštátneho rozhodnutia (rozsudok Unectef proti Georges Heylens a i., 222/86, EU:C:1987:442, bod 15; rozsudok Kadi a Al Barakaat International Foundation proti Rade a Komisii, spojené veci C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 337).“

50. Dňa 06.03.2019, dňom vyhlásenia nálezu Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov, stratilo ustanovenie § 120 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov účinnosť. Správny súd konštatuje, že aj keď v prejednávanej veci orgány verejnej správy už síce nepostupovali podľa § 120 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, pretože ich rozhodnutia boli vydané v čase, kedy toto ustanovenie zákona o pobyte cudzincov v dôsledku nálezu Ústavného súdu SR nebolo platné a účinné, podľa názoru správneho súdu je však potrebné vziať do úvahy vyššie uvedené závery Ústavného súdu SR a vychádzať, z ktorých ústavný súd vychádzal pri posudzovaní ústavnej udržateľnosti § 120 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov.

51. Správny súd pre potreby tohto súdneho preskúmacieho konania zdôrazňuje, že náležitosti pre odôvodnenie rozhodnutia sú stanovené správnym poriadkom a zákon o pobyte cudzincov v rozhodnom znení neustanovuje žiadnu výnimku vo vzťahu k odôvodneniu rozhodnutia a preto je zrejmé, že rozhodnutie musí obsahovať odôvodnenie podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, avšak s ohľadom na charakter podkladov rozhodnutia je potrebné rešpektovať aj zákon o ochrane utajovaných skutočností. Ústavný súd SR vo svojom náleze pripúšťa obmedzenie sprístupnenia utajovaných skutočností, ak by to bolo potrebné pre ochranu života a zdravia osôb, spravodajských služieb a podobne. Ide však o citlivú problematiku, kde sa do konfrontácie dostáva právo účastníka administratívneho konania byť oboznámený s podkladom rozhodnutia a právo na ochranu a nesprístupnenie spravodajských informácií v rámci ochrany záujmov štátu. V čase rozhodovania orgánov verejnej správy, ako aj správneho súdu, je platná a účinná právna úprava Správneho poriadku, ktorá stanovuje náležitosti pre rozhodnutie orgánov verejnej správy, ktoré rozhodovali v prejednávanej veci a ktorá sa vzťahuje na administratívne konania prebiehajúce v režime zákona o pobyte cudzincov. Zároveň je ale platná právna úprava zákona o ochrane utajovaných skutočností, ktorá upravuje režim informácií, ktoré boli použité v tomto administratívnom konaní ako podklad rozhodnutia, teda ako dôkaz. Podľa správneho súdu uvedený stret právnych úprav je potrebné posúdiť a vykladať podľa požiadaviek vyplývajúcich z Ústavy Slovenskej republiky, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj v zmysle Charty základných práv EÚ a predovšetkým prihliadnuť na závery citovaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorým bola vyslovená protiústavnosť takej právnej úpravy, ktorá nesprístupnila účastníkom konania vo veciach týkajúcich sa pobytu žiadne informácie, a to ani v podstatných rysoch, pokiaľ išlo o bezpečnosť štátu, a pokiaľ boli tieto informácie obsahom takej písomnosti, ktorá podliehala špeciálnemu režimu utajenia.

52. Súd tiež dodáva, že vychádzajúc z požiadavky preskúmateľnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy je potrebné, aby orgán verejnej správy tiež uviedol vo vzťahu ku ktorému záujmu uvedenému v § 2 ods. 1 písm. l/ zákona o pobyte cudzincov (ohrozením bezpečnosti štátu sa rozumie konanie osoby, ktorým ohrozuje demokratický poriadok, zvrchovanosť, územnú celistvosť alebo nedotknuteľnosť hraníc štátu, alebo konanie osoby, ktorým porušuje základné práva a slobody, ktorými sú chránené životy a zdravie osôb, majetok a životné prostredie) má žalobca predstavovať riziko, čím by mohlo dôjsť k ohrozeniu bezpečnosti štátu.

53. K návrhu žalovaného vypočúť príslušníka SIS, ako orgán, ktorý disponuje utajovanými informáciami, správny súd dáva do pozornosti, že súdny prieskum zákonnosti žalobou napadnutých administratívnych rozhodnutí má vo vzťahu k správne konaniu subsidiárnu povahu, pričom účelom správneho súdnictva nie je odstraňovať procesné vady správneho konania, dopĺňať dokazovanie, či zabezpečovať a vyhodnocovať podklady potrebné pre meritórne rozhodnutie vo veci samej namiesto príslušného orgánu verejnej správy. Vzhľadom na to, že správny orgán do odôvodnenia rozhodnutia nevyabstrahoval podstatu utajovaných skutočností, majúcich vplyv na prijatie záveru o zamietnutí žiadosti žalobcu o udelenie dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky podľa zákona o pobyte cudzincov, správny súd v rámci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia nemal možnosť konfrontovať obsah utajovaných skutočností (ako jedného z podkladov preskúmaného rozhodnutia) so správnou úvahou konajúceho orgánu verejnej správy vo vzťahu k vyhodnoteniu zisteného skutkového stavu (vrátane požiadavky na dostatočné zistenie skutkového stavu) a k správnosti jeho aplikácie na hmotnoprávne ustanovenia zákona o pobyte cudzincov vo veci predmetnej žiadosti žalobcu. Za daných okolností prípadu, spočívajúcich v nepreskúmateľnosti administratívnych rozhodnutí oboch stupňov, spôsobenej aj nedostatočným zistením skutkového stavu veci v dôsledku porušenia práva žalobcu na spravodlivé konanie pred orgánom verejnej moci, správny súd nevzhladol potrebu doplniť dokazovanie o výsluh príslušníka SIS. V danom prípade nie je úlohou súdu v rámci súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia vyabstrahovať utajované informácie pre potreby odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia (vrátane potreby poskytnutia možnosti žalobcovi vyjadriť sa k týmto podkladom rozhodnutia) a tak dopĺňať za žalovaného a prvostupňový správny orgán administratívne konanie a podklady pre rozhodnutie vo veci samej, pretože to bolo úlohou správnych orgánov konajúcich o žiadosti žalobcu.

54. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje správny súd rozhodnutie žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa za nedostatočne odôvodnené a v dôsledku toho za nepreskúmateľné, čo bolo aj dôvodom pre ich zrušenie a vrátenie veci správne konaniu prvého stupňa na ďalšie konanie.

55. Úlohou orgánov verejnej správy v predmetnej veci bude oboznámiť žalobcu aspoň s podstatou dôvodov, ktoré ich viedli k zamietnutí žiadosti žalobcu o udelenie dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky, a to prípadne aj v súčinnosti s pôvodcom utajovanej skutočnosti SIS (po zistení jej stanoviska) avšak takým spôsobom, aby súčasne nedošlo k porušeniu povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane utajovaných skutočností. Následne bude povinnosťou správneho orgánu podrobne sa zaoberať primeranosťou prípadného zásahu do práva žalobcu na jeho súkromný a rodinný život.

56. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 167 a nasl. SSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému právo na plnú náhradu trov konania z dôvodu jeho plného úspechu vo veci. O výške účelne vynaložených trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom procesným postupom podľa § 175 ods. 2 SSP.

57. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný.

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia rozsudku na Krajský súd v Košiciach. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,

c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správne mu súdnicte,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správne mu súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.